

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521201039
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8521201039.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: E. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y. K., v konaní o zaplatenie 1.167,55 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.167,55 eur spolu s príslušenstvom titulom porušenia zmluvných podmienok z uzatvorenej Zmluvy o aktivácii splátkovej karte QUATRO zo dňa 8.12.2008 žalovaným.

2. Uznesením sp. zn. 6Csp/64/2021 zo dňa 15.10.2021 súd pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu, a to na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

3. Žalovaný sa k podanej žalobe, ktorá mu bola doručená spolu s poučeniami a výzvou na vyjadrenie dňa 13.1.2022 do vlastných rúk, nevyjadril.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa strany sporu nezúčastnili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčasť na pojednávaní, súhlasil s rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a po ich vyhodnotení za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

5. Dňa 18.12.2008 právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaný uzatvorili žiadosť - Zmluvu o aktiváciu splátkovej karty Quatro, predmetom ktorej bol schválený úverový rámec 15.000,- Sk (497,91 eur) s mesačnou splátkou 500,- Sk (16,60 eur). Dňa 12.11.2009 došlo medzi zmluvnými stranami k dohode o novom úverovom rámci vo výške 750,- eur s mesačnou novou splátkou 25,- eur. Dňa 19.1.2011 opätovne došlo k zvýšeniu úverového rámca, a to na sumu 1.050,- eur s mesačnou splátkou 35,- eur a dňa 15.10.2012 k zvýšeniu úverového rámca na sumu 1.500,- eur s mesačnou splátkou 50,- eur. Zároveň boli uvedené nové parametre úveru, a to štandardná úroková sadzba 22,80 % ročne, výška spotrebiteľského úveru 1.500,- eur, počet splátok 48, prvá až predposledná splátka 50,- eur, posledná splátka 34,85 eur, RPMN 27,52 %, celkové náklady spotrebiteľa 884,85 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 2.384,85 eur. Uplatnená pohľadávka vo výške 1.167,55 eur pozostáva z istiny 585,58 eur, z poplatkov vo výške 24,04 eur, zo zmluvného úroku vo výške 468,97

eur a úroku z omeškania vo výške 88,96 eur. Žalovaný v priebehu zmluvného vzťahu učinil debetné operácie v celkovej výške 12.761,88 eur a kreditné operácie predstavovali sumu 14.222,49 eur. Úhrady vo výške 14.222,49 eur boli započítané na istinu suma 12.176,30 eur, na riadny úrok v sume 1.485,26 eur, na úrok z omeškania v sume 1,40 eur a na poplatky suma 559,53 eur.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

6. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase výpovede zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

12. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Súd dospel k právnomu záveru:

15. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej poskytol žalovanému úverový rámec, z ktorého žalovaný mohol opakovane čerpať finančné prostriedky podľa aktuálneho zostatku na

úverovom účte. Zmluvné strany teda uzavreli osobitný typ zmluvy o úvere. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatváraní uvedených zmlúv ako veriteľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorý uspokojoval svoje súkromné potreby, teda vystupoval ako spotrebiteľ. Zmluvný vzťah medzi stranami mal teda spotrebiteľský charakter, pričom v čase uzavretia zmluvy sa na zmluvu vzťahoval aj zákon o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca nepochybne poskytol žalovanému úver na kreditnú kartu. Uvedenú skutočnosť ani nikto v konaní nenamietal. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné skúmať, či práva a povinnosti zmluvných strán nie sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to najmä §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv, ako aj s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch.

16. Súd sa však v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 OZ a prípadne so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

17. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade (vzhľadom na účinnosť postúpenia pohľadávky) dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru upravenej v tomto ustanovení je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. V danom prípade bola uzavretá zmluva o vydaní kreditnej karty, na základe ktorej bol dohodnutý revolvingový úver. Jeho podstata spočíva v tom, že dlžník môže opakovane čerpať peňažné prostriedky z úverového rámca až do jeho vyčerpania, pričom po priebežnom splatení aspoň časti vyčerpanej sumy môže znova čerpať ďalšie peňažné prostriedky. V danom prípade bola zmluva uzavretá na neurčitú dobu, teda pohľadávka z tohto úveru mohla byť splatnou v celom rozsahu v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka.

18. Žalobca v priebehu súdneho konania nepreukázal, aby veriteľ ako banka žalovaného čo i len raz pred postúpením pohľadávky vyzval na úhradu jeho záväzku, s ktorým bol žalovaný v omeškaní, čo je prvou a základnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt. Za tohto stavu súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, teda že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru. Ak úver nebol platne zosplatnený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Súd teda nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

19. Ako už bolo uvedené, § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to pri úverových pohľadávkach vzniknutých z úverových zmlúv uzavretých s bankami. Keďže neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky podľa lex specialis, nie je potrebné sa už bližšie zaoberať splnením podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže už nesplnenie podmienok na platné postúpenie podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. spôsobuje nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Predsa však len je potrebné uviesť, že v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškania dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní (čo súd mal preukázané) a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. Práve táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s

bankou. Žalobca, ani jeho právny predchodca, nepredložili súdu žiaden doklad o tom, že by vyzvali žalovaného na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky. Aj keď to priamo v zákone o bankách nie je uvedené, z logiky veci vyplýva, že písomná výzva by mala byť doručovaná v primeranom čase pred postúpením pohľadávky, keďže ide o určitú ochranu dlžníka pred postúpením pohľadávky banky inému subjektu, ktorým vo väčšine prípadov nie je banka. Splnenie ani jednej z podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách teda súd nemal v konaní preukázané. Súd v tomto smere zároveň poukazuje na rozhodovaciú líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017 a ďalšie).

20. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd v prevyšujúcej časti (po čiastočnom zastavení konania) žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

O trovách konania súd rozhodol takto:

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p.. V konaní bol úspešný žalovaný, a teda by mal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ale keďže si trovy neuplatnil a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli, súd rozhodol, že mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.